

σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον
 πένητά τ' ἐς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν
 ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρωσ ἔχη,
 τά τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι

< >

τόν θ' ὕμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη 180

χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσχηι τόδε,
 οὔτοι δύναιτ' ἂν οἴκοθέν γ' ἀτώμενος
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.

τάχ' οὖν ἂν εἴποις· Πελοπίαν παρεῖς χθόνα 185

πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;

ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.

Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποίκιλται τρόπους,

τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κάσθενῆ· πόλις δὲ σὴ

μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον·

τά τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν 190

ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖαι πόλεις

πολλαὶ διώλонт', ἐνδεεῖς στρατηλάτου.

Χο. καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῶιδέ σοι λόγον λέγω,

Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

Θη. ἄλλοις δὴ 'πόνης' ἀμιλληθεῖς λόγῳ 195

τοιῶιδ'· ἔλεξε γὰρ τις ὡς τὰ χείρονα

πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων.

ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,

πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς.

εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει. 200

αἰνῶ δ' ὅς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου

καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο,